

HYMN III TYSIĄCLECIA

sł., muz. i opr. Mirosław Gałęski

$\text{♩} = 75$

10

Wscho-dzi sło-ńce, bu - dzi się świat, po raz ko - le-jny od dwóchty-się-cy
 człowiek sięw świecie dziś, nie wie do ko-goz tro-ska-mi swymi

15

lat. Nie - po - ko - ju pe - len wsta - je świt - mo - że
 iść. Wszę - dzie prze - moc i e - go - izm trwa! Ko - go

18

o - sta - tni raz? Czy przy - jdzie ju - tro znów? Czy o -
 o - bcho - dzi dziś, co z bra - tem dzie - je się, skąd na

20

ca - li kru - chy swój byt? Za - po - mnia - leś co zna - czy czło -
 je - go twa - rzy ta łza. Za - po - mnia - leś, czym do - bro jest,

23

wie - kiem być. Za - po - mnia - leś, a wspo - mnieć to
 czym jest zło. Za - po - mnia - leś, bo ja - kże wy -

25

ta - ki wstyd! Za to kim je - steś o - ska - rzasz
 go - dne to! Bie - gniesz zdy - sza - ny nie wie - dząc,

27

i - nnych wciąż. Że to wi - na jest ich! Że kła - mca - mi są! Że to
 gdzie los gna. Nie wiesz, czy ho - jnym jest? Nie wiesz, czy z cie - bie drwi? Czy cię

30

przez nich to zło, co w to - bie trwa. A mo - że ty, a mo - że ty, a mo - że
 spy - cha aż do sa - me - go dna! A prze - cież ty, a prze - cież ty, a prze - cież

33

$\text{♩} = 150$

30

3

70 ja... Daj ludziom mi - łość, mi łość swoją
 ja...

74

daj. Lu - dziom serc twa - rdych, lu - dziom smu - tnych

du - - - szy. Daj lu - dziom mi - łość, po - każ szczę - ścia raj.

79 *To Coda*

Niech o - na lód w se - rcach ich po - kru - - - - - szy. Daj świa - tu

84 mi - łość, mi - łość swo - ją daj. Bo co - raz tru - dniej

89 zna - leżć ją na świe - cie. Po - móż jej ro - snać, na jej stru - nach

94 graj. Wejź z nią jak z świa - tłem w no - we ty - siąc - le - cie.

100 *D.S. al Coda* 3

Gu - bi cie. Czy stać cię je - szcze na ta - ki gest? —

108 — Po - ka - zać świa - tu, czym mi - łość jest?! Mi - łość jest?!

114 Daj lu - dziom mi - łość, mi - łość swo - ją daj. Ludziom serc twa - rdych,

120 ludziom smutnych du - szy. Daj ludziom mi - łość, po - każ szczęścia raj. —

126 — Niech o - na lód w se - rcach ich po - kru - - - - - szy. Daj świa - tu mi - łość,

132 mi - łość swo - ją daj. — Bo co - raz tru - dniej zna - leżć ją na świe -

138 cie. Po - móż jej ro - snać, na jej strunach graj. — Wejź z nią jak z świa - tłem

144 w no - we ty - siąc - le - - - - - cie. —